

Bérmont-on levélkét el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben hálós honlap, vagy
vidéki postán küldve:
Egész évre . . . 7 ft. — kr.
Félévre . . . 3 „ 50 „
Negyedére . . . 1 „ 50 „
Ritálódó egész évre 50 frank.

Egész évre 5 kr. a kapható
a kiadványban a Grosz Gusztáv
főnökségében.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómezei választmányának és a
Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvételnek a kiadványban

Hirdetések díja:
4 hasznos gram-mozsért vagy
annak helyén 6 kr. Nagypályán
közvetlen hirdetések díja
minden sorra 10 kr. Helyi
közvetlen hirdetések díja
minden sorra 10 kr.
Helyi közvetlen hirdetések díja
minden sorra 10 kr.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda: Brassó, Kapu-utca 24. szám alatt.
hová a lap szellemi részét illeti közlemények intézkedni.

Feladás szerkesztő: Dr. ZAKARIÁS JÁNOS.
Készítők vissza nem adhatók.

Lapnyomdában: A Közművelődési Irodalmi és Kiadványi Részlet. Kolozsvár.
Kiadó: Közművelődési nyomda Brassó.

Előfizetési felhívás.

Április hó elsőjével, az új negyedév lejezn újabb előfizetést nyitottunk.

A előfizetési árak a régiek, u. i.:
egész évre . . . 7 ft. — kr.,
fél évre . . . 3 „ 50 „
negyed évre . . . 1 „ 75 „
egy hónap . . . — 60 „

Tisztelettel kérjük az előfizetők szíves megajánlását, hogy a lap szétküldésénél fennakadás ne álljon be.

Kérjük továbbá azokat az igen tisztelt előfizetőket, a kik a múlt évszázadot hátralelkesen vannak, hogy hátralelkesen előfizetést adjanak mellette megfizetni szíveskedjenek.

Brassó, 1893. március 30-án.

A kiadványról.

Jókai Mór jubileuma.

Köször regényírónk 50 éves irói munkásságá megünneplésének házak fővárosában nagyban folytak az előkészületek.

Nagy nemzeti ünnepet kívánjak tenni azt a napot, melyen a magyar nemzet legnagyobb költőjé, világhírű regényíróját ünnepel.

Ez az ünnep nem lehet egyenlő a főváros, ebben az ünnepélyben részt kell vennie Magyarországon minden polgárának. Mert Jókai szellemének alkotásai, az ő munkái mindnyájunknak közös kincse,

Jókai mindnyájunknak közös büszkesége.

Az ünnepségrendező bizottság széles körű mozgalmat indított. Az ünnepelt díszes irói pályájának megörökítésére, Jókai nevére nagy nemzeti alapítvány létesítését ajánlja, melynek kamáját Jókai-nak életműveinek rendelkezésére bocsátanak, azután pedig kitűnő szépirodalmi munkásságának jutalmazására fordítanak.

Ezt a nagy nemzeti alapítványt a nemzet nevében a törvényhozás, a törvényhatóság és a társadalom közreműködésével, teremtes.

A mi védőknek, Brassó városának, Brassó megyének, Fogarás- és Székely megyének, Székely városának is részt kell vennie Jókai emlékében.

Hisszük, bizon reméljük, hogy e kérdésben nemzeti szempont nem fog senkit visszatartani.

Nem a politikus, az író ünnepi a nemzeti.

Nem hiszünk, nem hisztük, hogy akadna, bármely ajku polgártársának között volna, a ki megtagadja az alkotó látni-elmélet, a kultúrát, az íróit az elismerésért, a dícsőség koszorúját.

Járuljon hozzá tehát — természetesen, csak ha az iránt a központi rendezéshez intenció alapján indítvány tétetik, — Brassó és N-Székely város, Brassó, Fogarás- és Székely megye törvényhatósága a nagy nemzeti adományhoz.

De ennyivel beérünk, itt megállanunk nem szabad!

Az elismerés adóján kívül a polgári megbecsülés, megtisztelés, kitüntetés, ünneplés koszorúját is kell nyújtannak világ-hírű írónak!

Válasszák meg tehát városának a községei Jókai Mór díszpályájukra!

Társadalmunk pedig azzal röjje le elismerését, hogy válassza egyetelmén, körében, a községi költőt tisztelti taggá, ezzel tisztelven meg önmagát.

Az évszázadi péld legyzen Brassóban, Nagyszékben, Fogarason, minden közsében örömmel ünnepel.

Közép- és elemi iskolákban rendezzenek az intézet vezetői Jókai-ünnepet, beleolvassa az ifjúságot a mozgálmobba.

Magában Brassóban pedig rendezzék az alkalmából egy nagy irodalmi érteki ünnepet, mely egyuttal megajlatást, megteremtő lehetne annak az írói körnek, melynek megalakítását a lapok hátsábján már egy ízben terveztük, ajánlottuk.

Egy „Jókai-kör“ megalakításával tegyük örökre emlékeztetés az ünnepi évszázadot.

Csak az a nép mellet jobb sorra, szebb jövőre, mely megbecsült nagyjait. Legyen végre egy írónk, kik még életében méltóképpen megbecsültük, kitüntettük.

Jókai Mór erre a legméltóbb.

Dr. —

TÁRSASÁG.

Csak egyet szeretett.

Írta: Csereza Emma.
(Folytatás)

— Morész egy ugrás volt az nagyadál — szűz váman a fiatal ember miatti iránt — és szorosan állók körüli kibontakozás, de bámuló tekintet a fiatal emberrel le nem vette.

— Ha nem eszlődöm negyzed Vértessző kedves rendőre és egyszerűsége a minék is ma delatánra.

— Igón! — felelt Irma és sötét bőr borította el arcazt.

— És én a grófni fia?

— Igón, és vagyok Gesztelény Andor!

Irma leültette szemébe a fiatal kiadalmi a részegséget szenvedélyes szomszagtának. El akart szaladni, de Andor megfogta kezét.

— Talán csak nem akar újabb álmagat a patakon?

— Már rég hogy álottam otthonról, Kati néni magá tudnék, hők vagyok oly sokáig.

— És megengedek, hogy oklisszón?

— Igen kérem, ha áldottaként találja benne!

Újból át kellett menni a patakon; An-

dar hamar átgázolt és Irma is követte, újból karjai közé ugrat a grófniak, a ki másorosan fogta át karosa derekát.

— Oh, ha így állhatnék ott időkön át! — süttögött önfeledten és vágyakozó pillantást vetett az előtte állóra.

— Menjünk! — mondá remegő hangon Irma.

Visszafele indultak, idővelni haladva egyenes melletti. Kézi és talpaim érzésével haladt, mely már megállni kezdett.

Nemcsak a lélek a házat és bucsút vette egymástól. Andor hátról szorította a kárhozt a szép asszony kezét.

— A viszonylatok! — hangzott mindkettőjük búsos és Irma búsulhat a kapu.

Kati néni már utálmeltemeni várt vendéget.

— Ugyan hők maradtál egy soká, édes tübekünk? megkérte a lábat a harsanás fölött, reszálódni lehet ilyen hajnali időt — Menjünk roggolnival!

Már a nap melege szűtt, beemutak a luzsaba roggolnival. A reggeli elköltsite után Kati néni delatán a reggeli Irma pedig szabóba tért vissza. Ottan megkezdte, egy székbe veltette magát. Összeszedte az áttét háttal minden kis jelenetét, fogó zugot, nagy nyugtalanság vett erőt rajta.

Nem tudta felolgni, mit okozta neki ezt a nyugtalanság, a mártort. Azok a székbe székben olyan boldok volt-elek?

Hízen ő több olyan hők szemet is látott,

és azok mind nyugtot hagytak neki! — De ezek oht!

Folyón előtte lebegett Andor kép, deli termelte, szebb hangja és mikor áldott!

— Nem! — kiáltott fel, — csak álom volt, csak a szép mellet okozta!

— Írmon hők Géznák, nyugtalan lesse szegény, hogy nem kapott még levelet.

Ísmét visszatérte nyugalmat, leült és jó hosszú levelet írt törőnek, azután fölkereszte Kati néni.

III.

Eldől után nagynevezten bírt Kati néni roggolnival Irmat, hogy a grófniét fölkeresze, roggolnival indult után. A grófni nagyon szívesen fogadta. Csakhamar Andor is a ház-szágához csatlakozott és időm csereget között telt el a delatán. Irma elg. sző nagyon is erősen érezte magát a grófniét mit nem vett észre a forró pillantásokból, a melyeket Kati a szép asszonyra vetett. Kérte Irmat, hogy mindennap keresse fel, mert nagyon kedvelli társaságát. Végre bucsút vett Irma a grófniét után legróttól, hogy meghátrálást a kapu. Andor természetesen elküldte, Éppen a kapuán állott Kati néni, a mire odaszélt.

— Csakhamar már jász, édes lányom! — Jó napot grófni, legyzen szerelmese a mi szerető hajlakunkban! — ezzel búzatoskúdot az udvarra.

Hínelgett neki, hogy a grófni grófni mégis csak járt az ő házában. Bennutata egész udvarát, kertjét egy percz alatt, míg kifáradna a sok mondanak. letelepítette vendégét, és ő magát a boroszlást nélt a padra.

Politikai hírek.

A képviselőház munkarendje. Elhatározott dolgokat tekinthető immár, mint értesülünk, hogy a delegáció csak június hónap első napjában ülnek össze. A magyar országgyűlés hátralevő sürgös tendőit moitvájk az eredeti megállapodásokból előlért. Képviselőházunk annyira megköveteli a képviselőt, hogy csak a miniszternek sort egész hallgatásra az oly törvényhatóság tendőnek, melyek a nyári vakáció utánra álln halasztathók. Kéti miniszteri társának, a honvédelmi és a pénzügyi költségvetés kell meg tárgyalnia, aztán jó ára appropriációs vita, melyet valamely incidens igen könnyen újabb állítások költésével viták dagasztak fel. Erre nem is tekintve a egészen normális körülmények feltétele, április hónap vége előtt semmiként nem remélhető a költségvetésny megalkotása. A legsürgősebb további teendője lesse a házának az állanvasszatnak célzába tett beruházásokról szóló a népmátriai fizetések szabályozó törvényjavaslata kidolgozása, a mely hosszabb időre nyúlhat ki. Az érdekeltek körök nagyon sürgetik továbbá a tisztasághozozási munkálkodások a bogyártási ellátására vonatkozó törvényjavaslattal napirendre tűzését (e javaslatot át is mentek már a szakbizottságok előzetes laudációjára) a ház költségvetésének kidolgozása, a mely legelőbb egy sürgös természetű javaslatot az új fővárosi lábat tárgyalban. Az eddigigél jóval gyorsabb tempóban kell dolgozni a képviselőházának, hogy mindezt május hónap végéig elvégvessze.

Egyházpolitikai mozgalmak.

A beuterezhányai pápisköljöltek. A beuterezhányai pápisköljöltek — mint — Hej, régi ez a pad, édes lelkeim, sok történetet mondatlata el, ha beszélni tudna! Szegény boldogult! írjónk itt monda . . .

Alig monda ki a pár szót a jó öreg, már is elhírta egy eszed.

— Mindjárt elmárodok, ha visszajövekt! — Ezzel ellopogott.

A fiatalok magukra maradtak. Irmat felelem fogta el. Érezte, hogy szereti azt, a ki mellette áll, végtelenséget, hogy megtanulna, mit lesse az igazán szeretett. Mintha a székbe ülő ember sejtette volna, milyen érzések járják át a szép asszony szívé, közelebb ül hozzát.

— Miféle gondokká negyzed?

— Magam sem tudom, arról, hogy milyen szed ezt élet itán és ez a fennsége est!

— És milyen előt hi közömben létezhett! — toldotta meg Andor, miatt meg fogta Irma kezét.

— Éppolyan meg ezidőben, bevallomnak, hogy mennyire szeretem! Mikor a hajnali sétát egy virágot karjaim közé vette, megborított megköszönt előt tekintet! Csak egy szót mondott, mely boldogult!

Mély sóhaj lebegett el Irma ajkairól.

— Hagyjón fel uram, ne zavarlja fel nyugalmamat!

— Irmat, nyugalmat! — süttögött szorolomson eszlőkre a gróf, miattal térdre ereszkedett — ne tesszél el magadtól, itt akarok örökre térdelni lábatok előtt, lesse pa ránkötés! imádvá vedet, öltözköppémet teszek!

(Folyt. köv.)

